

Afscheid nemen bestaat ...

R. Baljon *

Ik heb net mijn tuin klaargemaakt voor de zomer. Het groen van de terrassen gespoten met de hogedrukreiniger, zoals veel Nederlandse mannen doen, nieuwe plantjes aangeschaft, die er meestal medio zomer al weer treurig bijhangen. De tuinmeubelen zijn weer schoongemaakt en de barbecue opgepoetst. Laat de zomer maar komen.

De zomer en zeker de aanloop daar naartoe is gemiddeld genomen een veel drukke periode in de brandwondenzorg. Ik kan het niet vaak genoeg zeggen: 'Kijk uit met die barbecue'. Maar ook het vaarseizoen leidt vaak tot explosies en exploderende caravans zijn ook gebruikelijk. Vaak zijn brandstofleidingen of gasflessen gaan lekken gedurende de winterperiode en bij het eerste gebruik volgt die vermaledijde explosie met de vreselijke gevolgen van dien. Alhoewel het al meer dan zeventien jaar terug is dat ik nog werkzaam was in de brandwondenzorg, laat dit je nooit los. Dat bemerkte ik vooral ook met de mooie en ingetogen televisie-uitzending van Beau Five Days Inside. Beau van Erven Dorens liep en sliep vijf dagen in het brandwondencentrum van het Maasstad Ziekenhuis te Rotterdam. Het klinkt ongepast als ik zeg 'een feest van herkenning', maar afscheid ervan nemen gaat nooit lukken. Eens een brandwondverpleegkundige, altijd een brandwondverpleegkundige.

Wel hebben we inmiddels afscheid genomen van Karin Timm. Zij heeft besloten het bestuur van de WCS te verlaten. Dat is voor ons als bestuur een forse aderlating. Karin was en is nog steeds zeer actief in de wereld van de wondzorg, heeft zich binnen de WCS zeer verdienstelijk gemaakt met eerst haar commissiewerk en later haar bestuursfunctie namens de Commissie Ulcus Cruris en daarna haar passie voor media. We kijken terug op een hele goede samenwerking. Vaak moet ik bij haar denken aan de spreuk: 'Lieve meisjes komen in de hemel; brutale meisjes komen overal'. Karin was niet te beroerd om haar mening te geven en wist dat ze daarmee in het wondwereldje niet altijd even geliefd was. Maar haar drive om er iets van te maken is bewonderenswaardig, zoals bijvoorbeeld ook haar inzet voor het Wondplatform. Die energie zullen we gaan missen.

Waar we ook afscheid van gaan nemen is Martin van Leen als columnist in WCS Nieuws. Deze keer zijn laatste column. Ook Martin schroomde niet om zijn mening te verkondigen en bij een column mag dat best een randje hebben. Dat leidt tot debat en dialoog. Mooi toch?! Martin bedankt.

Helaas hebben we ook definitief afscheid moeten nemen van Herman van der Klij, voormalig voorzitter WCS. Dat stemt ons bedroefd.

Rest mij je toch een mooie zomer te wensen. Veel leesplezier met deze editie van het WCS Nieuws met een mooi hoofdartikel over de Charcot voet.

* René Baljon, voorzitter WCS Kenniscentrum Wondzorg